

10674_page_1072

διαταχθεί η αποβολή του δημοσίου και κάθε τρίτου που διεκδικούσε δικαιώματα και να εγκατασταθεί σ' αυτήν η Μονή²³.

Λίγες μέρες αργότερα η Μονή έστειλε αίτηση με συμβιδιαστική πρόταση στο υπουργείο Γεωργίας²⁴. Σ' αυτήν εκφραζόταν η πεποίθηση της Μονής ότι ο αρέαμενος δικαστικός αγώνας θα αποδει υπέρ της Μονής και θα υποχρεωθεί το δημόσιο να παραδώσει τα παρανόμως καταληφθέντα κτήματα μετά των εισοδημάτων αυτών.

Σύμφωνα με την αίτηση αυτή, η Μονή σ' όλο τον μακραίωνα τουρκικό ζυγό προσέφερε ύψιστες υπηρεσίες στους καταδυναστευμένους αδελφούς· στους μακεδονικούς αγώνες ήταν το άσυλο και ο τροφοδότης των ελληνικών σωμάτων έχοντας εθνική ψυχή και συνείδηση, χωρίς να επιθυμεί, με την ανατολή του ήλιου της ελευθερίας να εμπλακεί σε δικαστική έριδα με τον ελευθερωτή της. Για την αποφυγή μακρών δικαστικών αγώνων, η Μονή υπέβαλε στην αίτησή της προς το δημόσιο ειρηνική και συμβιδιαστική λύση της προκειμένης υποθέσεως, πεπεισμένη ότι η προτεινόμενη λύση ωφελεί εθνικά τη Μονή και είναι πολύ επωφελής στο δημόσιο το οποίο προσέκρουε στην αποκατάσταση των ακτημόνων γεωργών, πρόβλημα ακανθώδες, που θα επιλυόταν, με την προσφορά αγροκτημάτων. Για το λόγο αυτό, έκανε πρόταση παραχώρησης στο δημόσιο, του μετοχίου της Σοφουλάρ στην Καλαμαριά, με την προϋπόθεση να παραιτηθεί αυτό από κάθε αβάσιμη άλλη αξίωση επί της λίμνης και του διδαρίου από το Πορτολάγος.

Το μετόχι Σοφουλάρ ήταν παράλιο με τρεχούμενο νερό, είχε έκταση 15.000 στρεμμάτων από τα οποία τα 12.000 στρέμματα ήταν, καλλιεργήσιμα, εκχερσωτέα, και επιδεκτικά καλλιεργείας, περιείχε 2.000 ελαιόδεντρα και τριάντα οικήματα κατάλληλα για εγκατάσταση προσφύγων και ακτημόνων. Είχε αγοραστεί από τη Μονή πριν από το 1908 με υπόδειξη της ελληνικής κυβερνήσεως γιατί επρόκειτο να το αγοράσει η σερβική κυβέρνηση για να το χρησιμοποιεί δήθεν, για γεωργική σχολή, στην πραγματικότητα όμως, ως κέντρο της ολαυικής προπαγάνδας²⁵.

Η Μονή, για τη διατρέφωση της εθνικής της συνείδησης και ψυχής, εξεδήλωσε την επιθυμία και τη διάθεση και για άλλες επιπρόσθετες παραχωρήσεις, όπως το αγρόκτημα στην Πορταριά του

23. Νατσούλης, *Αγωγή*, σσ. 8-15.

24. Α.Ι.Μ.Β., *Ανανίας, Αίτηση*.

25. Α.Ι.Μ.Β., *Ανανίας, Αίτηση*, σ. 4.

διαταχθεί η αποβολή του δημοσίου και κάθε τρίτου που διεκδικούσε δικαιώματα και να εγκατασταθεί σ' αυτήν η Μονή²³.

Λίγες μέρες αργότερα η Μονή έστειλε αίτηση με συμβιβαστική πρόταση στο υπουργείο Γεωργίας²⁴. Σ' αυτήν εκφραζόταν η πεποίθηση της Μονής ότι ο αρξάμενος δικαστικός αγώνας θα αποβεί υπέρ της Μονής και θα υποχρεωθεί το δημόσιο να παραδώσει τα παρانونύμως καταληφθέντα κτήματα μετά των εισοδημάτων αυτών.

Σύμφωνα με την αίτηση αυτή, η Μονή σ' όλο τον μακραιώνα τουρκακό ζυγό προσέφερε ύψιστες υπηρεσίες στους καταδυναστευμένους αδελφούς· στους μακεδονικούς αγώνες ήταν το άσυλο και ο τροφοδότης των ελληνικών σωμάτων έχοντας εθνική ψυχή και συνείδηση, χωρίς να επιθυμεί, με την ανατολή του ήλιου της ελευθερίας να εμπλακεί σε δικαστική έριδα με τον ελευθερωτή της. Για την αποφυγή μακρών δικαστικών αγώνων, η Μονή υπέβαλε στην αίτησή της προς το δημόσιο ειρηνική και συμβιβαστική λύση της προκειμένης υποθέσεως, πεπεισμένη ότι η προτεινόμενη λύση ωφελεί εθνικά τη Μονή και είναι πολύ επωφελής στο δημόσιο το οποίο προσέκρουε στην αποκατάσταση των ακτημόνων γεωργών, πρόβλημα ακανθώδες, που θα επιλυόταν, με την προσφορά αγροκτημάτων. Για το λόγο αυτό, έκανε πρόταση παραχώρησης στο δημόσιο, του μετοχίου της Σοφουλάρ στην Καλαμαριά, με την προϋπόθεση να παραιτηθεί αυτό από κάθε αβάσιμη άλλη αξίωση επί της λίμνης και του διδαρίου από το Πορτολάγος.

Το μετόχι Σοφουλάρ ήταν παράλιο με τρεχούμενο νερό, είχε έκταση 15.000 στρεμμάτων από τα οποία τα 12.000 στρέμματα ήταν, καλλιεργήσιμα, εκχερωτέα, και επιδεκτικά καλλιεργείας, περιείχε 2.000 ελαιόδεντρα και τριάντα οικήματα κατάλληλα για εγκατάσταση προσφύγων και ακτημόνων. Είχε αγοραστεί από τη Μονή πριν από το 1908 με υπόδειξη της ελληνικής κυβερνήσεως γιατί επρόκειτο να το αγοράσει η σερβική κυβέρνηση για να το χρησιμοποιεί δήθεν, για γεωργική σχολή, στην πραγματικότητα όμως, ως κέντρο της ολαυικής προπαγάνδας²⁵.

Η Μονή, για τη διατρέφωση της εθνικής της συνείδησης και ψυχής, εξεδήλωσε την επιθυμία και τη διάθεση και για άλλες επιρόσθετες παραχωρήσεις, όπως το αγρόκτημα στην Πορταριά του

23. Νατσούλης, *Αγωγή*, σσ. 8-15.

24. Α.Ι.Μ.Β., *Αναγίας, Αίτηση*.

25. Α.Ι.Μ.Β., *Αναγίας, Αίτηση*, σ. 4.